

رستاخیز ملتی مبعوث‌شده

چقدر جان سخت شدیم ما، نسلی که در کمتر از نیم قرن همه چیز را تجربه کرده است. در همان سال‌های اول انقلاب برای راهیای از نظام مبعوث پهلوی بهترین‌های خود را در راه تاسیس نظامی که خار چشم دشمنان بود، تقدیم کردیم. قطعا در این کره خاکی، کشوری را سراغ نداریم که در فاصله ۴۷ سال، بیش از ۲۱۳هزار شهید در ۸ سال دفاع مقدس، ۱۷هزار شهید توسط منافقین، ۲۲ نماینده مجلس، وزیر و معاون وزیر و… در حادثه تروریستی هفتم تیر، دو رئیس‌جمهور (شهیدان ربیعی و رئیسی) و یک نخست‌وزیر به شهادت یابن(نر) و در شرایطی که بیش از هر زمان دیگری نیاز به آرامش داشتیم با چشم خود دیده باشد. تازه یک جنگ طولانی را پشت سر گذاشته بودیم و به امید آنکه در سایه وجود امامی که همه دلخوشی ما بود و با وجود ضرر تشر می‌توانستیم به آمال و آرزوهای یک دهه مبارزه خود نائل آیم با آسانی شدنش، وارد دوره جدیدی از انقلاب شدیم. شهادت ده‌ها دانشمند در فاصله دو دهه، ده‌ها فرمانده ارتش نظامی شهید در دو جنگ آن هم در فاصله کوتاه چند ماهه و اوج آن شهادت امام و پیشوای بی‌سابقه در عمر ۲۷ ساله رهبری حکیمانه‌اش همچون پدری برای امت بود و امت عمویت کرد که اکنون با گذشت بیش از چهار ماه از شهادتش، بصیرت و حضور ملت ایران در صحنه میدان و خیابان زبانزد دوست و دشمن شده است. همه این اتفاقات و حوادث هر چند با نگاه امام شهید و سبقت گرفته ما از جمله حوادث طبیعی برای رسیدن به قله است ولی از آن اتفاقاتی است که قطعا بیش از آنکه با این مواجه باشیم در ذهن هیچ یکسک از ما نمی‌کنجید که ما با این جسم از حوادث که تلخی‌های برخی از آنها می‌توانست کمر ملتی را بشکند و آنها را از حرکت باز داره، روبه‌رو شویم. ما چقدر جان سخت‌ستیم که عزیزترین کسان خود را بر روی شانه‌های طاقت‌فرسای خود تشویع کردیم. روزی که برای وداع با امام راهی در صملی تهران می‌رفتم همه یک‌دست نرم نمی‌کردیم بار دیگر برای وداع عزیزترین کس خود قدم به این محل بگذاریم و امامی که همه امید ما بود و دلخوش با بودنش شیب را با آرامش سر بر بالین می‌گذاشتیم، اینک بی‌دریم در مقابل چشمان اشک‌بار امتی آرمیده

است. ما ملتی هستیم که با این همه داغ، هنوز نفس می‌کشیم. نفس می‌کشیم چون به فرموده امام شهیدمان در اولین روزهای حیات طیبه‌شان گفتند «شهیدایم». مانده‌ایم تا ثابت کنیم هر رنج و غمی بر ما عارض شود پای آرمان‌های خمینی کبیر و خامنه‌های شهید ایستاده‌ایم و دشمن زبون را به خاک تلت می‌کشانیم. روزهای نیمه تیرماه برای ما به روزهای بی‌تغییل تبدیل شده که در یک زمان سکن غیر قابل باور، گویی آسمان بر شانه‌های خسته زمین خم شده است. رستاخیزی که از جنس خروش یکپارچه ملت بود و پرچم‌های سرخ که انتقام خون امام شهیدشان را فریاد می‌زدند. یعنی که از جنس تلاطم بهیوش‌هایی بود که دیگر در سینه نمی‌کنجید. خیابان‌ها، میدان‌ها، کوچه‌ها، همه و همه به یک صدای واحد رسیده بودند.

صدای انبوهی بزرگ، صدای وداعی که از مرزهای یک مراسم و حتی یک کشور فراتر می‌رفت و به حلقه جمعی یک امت و فراتر از آن به تاریخ بدل شده بود. دوشنبه و سه‌شنبه مردم تهران و قم تنها برای بدرقه یک یار یکپارچه می‌دویدند، آنها آماده بودند تا بخشی از خونتین خوشی را به تاریخ می‌باشند. اما آن‌ها تمدن یک ملت بسیارند. جمعیت، چون موجی سیاه‌پوش و بی‌قرار، از هر سو می‌آمدند؛ موجی که با خستگی نرم نمی‌نشت. هر چهره، روایتی بود از داغ و اندوهی که پایانی برای آن متصور نبود؛ هر چشم، دریچه‌ای از ۳۷ سال ایستادگی و مقاومت و هر دست، پرچی از اشک و انتقام و نشانی از وفاداری به خاطراتی که در جان‌ها ریشه زوده‌اند. آنچه در بدرقه امام شهید دیده‌می‌شد، حضور انبوه مردم‌نود؛ رستاخیزی از عاطفه و مهربانی بود. از زرفای دل‌های عاشقی سر بر آرمیده بود که یک عمر برای چنین روزی تربیت و آماده شده بودند.

در صحنه باشکوه و بی‌نظیر ده‌ها میلیون ملت بر آنگیخته‌از اقصاء نقاط «ایران جان‌فدا» در خیزش و تشییع، گویا زمان از حرکت ایستاده بود. تائیه‌ها کش می‌آمدند، اما نه برای فراموشی؛ بلکه برای آنکه دل‌های عاشق و دل‌های مجالی بایند آن‌جا که راه سال‌ها در سبکوت حمل کرده‌اند، به لاشک بدل کنند. مانده‌ای که فرزندانشان را بر دوش کشیده بودند، پیرمردان و پیرزنانی که عصا به دست و قامت خمیده به سختی مسیر وداع و تشییع را می‌پیوندند، امام شهیدمانی بود و با پرچم «لبنات لثارات النبی» از ای لثارات الغفمانی» آراسته بودند و به پهنای صورت همچون پدر و فراتر از پدر از دست داده، اشک می‌ریختند. همه و همه در یک هم‌نفسی عظیم جمع شده بودند. اینجا، در متن اندوه این جماعت داندیده، چیزی فراتر از فقان جاری بود؛ احساس تعلق، احساس شریک بودن در یک سرنوشت، احساس ایستادن بر یک تاریخ و نگاه کردن به عتیق که از آن عبور کرده‌ایم. همان‌گونه که «آقای شهید ایران» فرموده بودند: «به سمت قله در حرکتیم»، دیده می‌شد.

سراسر حضور مردم در این روز و شب است و آه و ناله فقط برای رفتن بهترین امام خویش، بلکه برای رفتن فعلی از خاطره‌های گذشته و امروز، در این بدرقه، همه آن سال‌ها را در یک لحظه جمع کرده می‌بیند؛ لحظاتی که نه تنها برای سوگوار، بلکه برای باشناختی گذشته و یاد و خاطره او آینه‌ند، برای وداع و بدرقه یک پیکر آمده است. وقتی هم که در مراسم وداع و تشییع، از زن و مرد این رستاخیز هر دو صولای می‌شود که با اشما برای وداع آمده‌ایم؛ جواب می‌دهند که وداع سلامی دوباره به امام شهیدمان است و این وداع، به ظاهر پایان است، اما در باطن، آغاز نوین بیداری عمیق است. آنچه در این روزها رخ داده صرفا بیان احساسات نیست؛ بلکه احضار تاریخ است. تاریخ رخ‌های مشترک، ایستاده‌های مشترک، امیدهای مشترک و خاطره‌های مشترکی که بر شانه‌های نسل‌ها چهار دهه رهبری آقای شهید ایران نشسته است. مردمی که گرد آمده بودند، در حقیقت، به تماشای خود ایستاده بودند. خود از هیچ تلاشی درنگ نکرده بود.

مردم در این وداع و بدرقه قوت تاریخی می‌نظیر، نه فقط سوگوار که حاملان امانت بودند؛ امانت ۳۷ سال در کنار امام خویش بودن، امانت مسویری که فراتر است پیونده شهود، امانت عهدی که با امام حاضر خود می‌تواند ایستد. پیونده‌ها مختلف، اما عتیق است. (منظله امامی) بسته‌اند. این ملت آمده بود که بر تاریخ بخندد که ما فراموش نمی‌کنیم. ما از کنار داغ عزیز خود، بی‌اعتنا بدون انتقام نمی‌گذریم. ما می‌روشه‌های خود را به دست پای نمی‌دهیم. این عهد و پیمان در عمق جمعیت موی زد؛ موجی از اراده و پیوندی که هیچ تعرضی از سوی دشمن و یا شهادتی نمی‌تواند آنها را از مسیر روشن ولایت جدا کند. اگر چشم بر ازدحام جزن‌انگیز خود اندام ده میلیون ایرانی روز روز تهران، که نفس، کربلا و نهانیا جاییسی که جمعه در کنار صفیج شریف امام رفوف در مشهد مقدس آرام می‌گیرد، ببندیم و بار دیگر، از عمق وجود، این موع‌های سرشار از معرفت و وفاداری را ببینیم، درمی‌یابیم که آن وداع و تشییع، تنها بدرقه یک امام و پیشوای عزیز یک ملت نیست؛ بلکه انکاد ضروری بوده است. حضور ملتی که با همه زخوب‌هایش، محکم ایستاده است و با همه داغ‌هایش و همه اندوهش، و به آینه‌ده نگاه می‌کند. آینه‌دکاه که شهادت نابودی قاتلان امام شهید، و خروج آمریکا را کشنده‌ای در منطقه و این رفتن موجود تجیسی همچون رژیم صهیونیستی باشد و آن‌شاه‌الله آن روز زخمی و آنددیده، خود امیدوار، خود مقاوم و خود عاشق بودیم.

یک عمر برای رسیدن امت به تعالی و قله پیشرفت مادی و معنوی از هیچ تلاشی درنگ نکرده بود.
مردم در این وداع و بدرقه قوت تاریخی می‌نظیر، نه فقط سوگوار که حاملان امانت بودند؛ امانت ۳۷ سال در کنار امام خویش بودن، امانت مسویری که فراتر است پیونده شهود، امانت عهدی که با امام حاضر خود می‌تواند ایستد. پیونده‌ها مختلف، اما عتیق است. (منظله امامی) بسته‌اند. این ملت آمده بود که بر تاریخ بخندد که ما فراموش نمی‌کنیم. ما از کنار داغ عزیز خود، بی‌اعتنا بدون انتقام نمی‌گذریم. ما می‌روشه‌های خود را به دست پای نمی‌دهیم. این عهد و پیمان در عمق جمعیت موی زد؛ موجی از اراده و پیوندی که هیچ تعرضی از سوی دشمن و یا شهادتی نمی‌تواند آنها را از مسیر روشن ولایت جدا کند. اگر چشم بر ازدحام جزن‌انگیز خود اندام ده میلیون ایرانی روز روز تهران، که نفس، کربلا و نهانیا جاییسی که جمعه در کنار صفیج شریف امام رفوف در مشهد مقدس آرام می‌گیرد، ببندیم و بار دیگر، از عمق وجود، این موع‌های سرشار از معرفت و وفاداری را ببینیم، درمی‌یابیم که آن وداع و تشییع، تنها بدرقه یک امام و پیشوای عزیز یک ملت نیست؛ بلکه انکاد ضروری بوده است. حضور ملتی که با همه زخوب‌هایش، محکم ایستاده است و با همه داغ‌هایش و همه اندوهش، و به آینه‌ده نگاه می‌کند. آینه‌دکاه که شهادت نابودی قاتلان امام شهید، و خروج آمریکا را کشنده‌ای در منطقه و این رفتن موجود تجیسی همچون رژیم صهیونیستی باشد و آن‌شاه‌الله آن روز زخمی و آنددیده، خود امیدوار، خود مقاوم و خود عاشق بودیم.

چقدر جان سخت شدیم ما، نسلی که در کمتر از نیم قرن همه چیز را تجربه کرده است. در همان سال‌های اول انقلاب برای راهیای از نظام مبعوث پهلوی بهترین‌های خود را در راه تاسیس نظامی که خار چشم دشمنان بود، تقدیم کردیم. قطعا در این کره خاکی، کشوری را سراغ نداریم که در فاصله ۴۷ سال، بیش از ۲۱۳هزار شهید در ۸ سال دفاع مقدس، ۱۷هزار شهید توسط منافقین، ۲۲ نماینده مجلس، وزیر و معاون وزیر و… در حادثه تروریستی هفتم تیر، دو رئیس‌جمهور (شهیدان ربیعی و رئیسی) و یک نخست‌وزیر به شهادت یابن(نر) و در شرایطی که بیش از هر زمان دیگری نیاز به آرامش داشتیم با چشم خود دیده باشد. تازه یک جنگ طولانی را پشت سر گذاشته بودیم و به امید آنکه در سایه وجود امامی که همه دلخوشی ما بود و با وجود ضرر تشر می‌توانستیم به آمال و آرزوهای یک دهه مبارزه خود نائل آیم با آسانی شدنش، وارد دوره جدیدی از انقلاب شدیم. شهادت ده‌ها دانشمند در فاصله دو دهه، ده‌ها فرمانده ارتش نظامی شهید در دو جنگ آن هم در فاصله کوتاه چند ماهه و اوج آن شهادت امام و پیشوای بی‌سابقه در عمر ۲۷ ساله رهبری حکیمانه‌اش همچون پدری برای امت بود و امت عمویت کرد که اکنون با گذشت بیش از چهار ماه از شهادتش، بصیرت و حضور ملت ایران در صحنه میدان و خیابان زبانزد دوست و دشمن شده است. همه این اتفاقات و حوادث هر چند با نگاه امام شهید و سبقت گرفته ما از جمله حوادث طبیعی برای رسیدن به قله است ولی از آن اتفاقاتی است که قطعا بیش از آنکه با این مواجه باشیم در ذهن هیچ یکسک از ما نمی‌کنجید که ما با این جسم از حوادث که تلخی‌های برخی از آنها می‌توانست کمر ملتی را بشکند و آنها را از حرکت باز داره، روبه‌رو شویم. ما چقدر جان سخت‌ستیم که عزیزترین کسان خود را بر روی شانه‌های طاقت‌فرسای خود تشویع کردیم. روزی که برای وداع با امام راهی در صملی تهران می‌رفتم همه یک‌دست نرم نمی‌کردیم بار دیگر برای وداع عزیزترین کس خود قدم به این محل بگذاریم و امامی که همه امید ما بود و دلخوش با بودنش شیب را با آرامش سر بر بالین می‌گذاشتیم، اینک بی‌دریم در مقابل چشمان اشک‌بار امتی آرمیده

است. ما ملتی هستیم که با این همه داغ، هنوز نفس می‌کشیم. نفس می‌کشیم چون به فرموده امام شهیدمان در اولین روزهای حیات طیبه‌شان گفتند «شهیدایم». مانده‌ایم تا ثابت کنیم هر رنج و غمی بر ما عارض شود پای آرمان‌های خمینی کبیر و خامنه‌های شهید ایستاده‌ایم و دشمن زبون را به خاک تلت می‌کشانیم. روزهای نیمه تیرماه برای ما به روزهای بی‌تغییل تبدیل شده که در یک زمان سکن غیر قابل باور، گویی آسمان بر شانه‌های خسته زمین خم شده است. رستاخیزی که از جنس خروش یکپارچه ملت بود و پرچم‌های سرخ که انتقام خون امام شهیدشان را فریاد می‌زدند. یعنی که از جنس تلاطم بهیوش‌هایی بود که دیگر در سینه نمی‌کنجید. خیابان‌ها، میدان‌ها، کوچه‌ها، همه و همه به یک صدای واحد رسیده بودند.

صدای انبوهی بزرگ، صدای وداعی که از مرزهای یک مراسم و حتی یک کشور فراتر می‌رفت و به حلقه جمعی یک امت و فراتر از آن به تاریخ بدل شده بود. دوشنبه و سه‌شنبه مردم تهران و قم تنها برای بدرقه یک یار یکپارچه می‌دویدند، آنها آماده بودند تا بخشی از خونتین خوشی را به تاریخ می‌باشند. اما آن‌ها تمدن یک ملت بسیارند. جمعیت، چون موجی سیاه‌پوش و بی‌قرار، از هر سو می‌آمدند؛ موجی که با خستگی نرم نمی‌نشت. هر چهره، روایتی بود از داغ و اندوهی که پایانی برای آن متصور نبود؛ هر چشم، دریچه‌ای از ۳۷ سال ایستادگی و مقاومت و هر دست، پرچی از اشک و انتقام و نشانی از وفاداری به خاطراتی که در جان‌ها ریشه زوده‌اند. آنچه در بدرقه امام شهید دیده‌می‌شد، حضور انبوه مردم‌نود؛ رستاخیزی از عاطفه و مهربانی بود. از زرفای دل‌های عاشقی سر بر آرمیده بود که یک عمر برای چنین روزی تربیت و آماده شده بودند.

مدر مسئول روزنامه کیهان با بیان اینکه «فاصله ایران با تولید سلاح اتمی، فاصله‌ای تکنولوژیک نیست بلکه ارادی است»، تأکید کرد: جمهوری اسلامی دانش و توان فنی ساخت سلاح هسته‌ای را دارد، اما اکنون بر اساس حکم رهبر شهید از تولید آن منع شده و ره‌گونه تغییر در این تصمیم به نظر رهبر معظم انقلاب بستگی دارد.

حسین شریعتمداری، تحلیلگر مسائل سیاسی و مدیر مسئول روزنامه کیهان در گفت‌وگو با خبرنگار سیاسی خبرگزاری فارس و در پاسخ به سوالی درباره ترمیم عسدهای نیروی تغییر دکتربن سبقت ایران، گفت: امام شهید انقلاب تولید سلاح هسته‌ای را جایز نمی‌انگاشتند و اما آیا با تغییر شرایط این حکم تغییر کرده است یا نه؟ تصمیمی است که به نظر رهبر معظم انقلاب بستگی دارد.

مدیر مسئول کیهان در ادامه افزود: این نکته نیز گفتنی است که فاصله ما به مذاکرات توجیهی ندارد و طرف مقابل تنها «زبان قدرت» را می‌فهمد.

امکان ایجاد محدودیت در باب‌المنذاب و اداری

وی در ادامه تأکید کرد: اکنون باید‌بر دو محور اصلی تمرکز نشود، یکی بازگشت محدودیت‌های شدیدتر در تنگه هرمز و جلوگیری از عبور و مرور فعلی کشتی‌ها است و دیگری اقدام برای بستن تنگه باب‌المنذاب که «شاهرگ تجاری و تنفسی» رژیم صهیونیستی و یکی از مسیرهای حیاتی ارتباط اروپا با غرب آسیاست.

مدیر مسئول کیهان در ادامه با اشاره به حمایت انصارالله یمن از چنین

در مصاحبه با فارس

شریعتمداری: فاصله ما با سلاح اتمی اراده است و نه تکنولوژی

موضوع و درس‌هایی که جمهوری اسلامی باید برای سیاست‌گذاری آینده از این تحولات بگیرد، اظهار کرد: ابتدا نیز روشن بود که دونالد ترامپ و هم‌راهانش قصد داشتند شکست‌هایی را که در میان متحمل شدند، چه در حوزه نظامی و چه در برابر حضور گسترده و کم‌نظیر مردم، از طریق مذاکرات جبران کنند.

آخرین ترمایم بیش از هر چیز ناشی از خشم کشنده او و همچنین برخی قدرت‌های غربی و اتحادیه اروپا از حضور گسترده مردم و تأکید آنان بر بصورت تلویحی اعلام کرد که توافق را کنار می‌گذارند و در عین حال انتظار دارد طرف مقابل برای ادامه مسیر به سمت او بازگردد.

شریعتمداری با بیان اینکه «به این ترتیب، این توافق دیگر توافقی سابق نیست»، گفت: در شرایط فعلی ادامه مذاکرات توجیهی ندارد و طرف مقابل تنها «زبان قدرت» را می‌فهمد.

امکان ایجاد محدودیت در باب‌المنذاب و اداری

وی در ادامه تأکید کرد: اکنون باید‌بر دو محور اصلی تمرکز نشود، یکی بازگشت محدودیت‌های شدیدتر در تنگه هرمز و جلوگیری از عبور و مرور فعلی کشتی‌ها است و دیگری اقدام برای بستن تنگه باب‌المنذاب که «شاهرگ تجاری و تنفسی» رژیم صهیونیستی و یکی از مسیرهای حیاتی ارتباط اروپا با غرب آسیاست.

مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.

مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.

مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.
مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.
مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.

در بخش دیگری از این گفت‌وگو، شریعتمداری درباره مفهوم بازدارندگی مؤثر گفت: تحولات اخیر بسیاری از محاسبات و تصورات طرف مقابل را بر هم زده است. به صورت آن‌که تحلیلگر مسائل سیاسی، هم حضور قدرتمند ایران در میدان و هم حضور گسترده مردم در صحنه، خلأک برآوردهای قبلی دشمنان بوده است.

پس از یاهو‌گویی ترامپ و حمله آمریکا

تفاهنامه به پایان رسید، ادامه مذاکره توجیهی ندارد

سرویس سیاسی-
هراس قمارباز کاخ سفید از رستاخیز امت اسلامی و اهتزاز پرچم‌های سرخ و خونی توجیهی در تشییع بی‌نظیر رهبر شهید، بار دیگر او را به شهادت‌گویی و عهدشکنی کشانند؛ واقعیتی که نشان داد تکیه بر سراب دیپلماسی و مذاکره با رژیم تروریستی آمریکا که تعهدات خود را با ترویزم و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.

رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز روزنامه تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.
رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.
مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.

شلیک به قلب تفاهنامه اسلام آباد

ارتش تروریستی آمریکا در ساعات اولیه بمبارد چهرشنبه ۱۷ تیر ۱۴۰۵ با نقض آشکار تعهدات، مرتکب تجاوز نظامی علیه چند مرکز پایش و نظارت در سواحل جنوبی ایران شد. این حملات نقض خاض بند یک یادداشت تفاهم خاتمه‌چین بود بر توفیق عملیات‌های نظامی است. تکرار این حملات، در کنار تصمیم اخیر خزانه‌داری آمریکا برای لغو مجوز فروش نفت ایران (حد طبق بند ۱۰ یادداشت تفاهم به این متعهد شده بود، نقض ترتیبات ایرانی در کنگره هرمز و تداوم اقدامات تروریستی رژیم صهیونیستی در لبنان، بخش‌های اساسی تفاهم خاتمه جنگ را فاقد اعتبار ساخته است. مسئولیت پیامدها خطرناک از تشدید تنش برعهده رژیم همدشکن آمریکا است.

یاهو‌گویی ترامپ قصد

از نوهین به ملت تا رویای تصرف خاک!

پس از تجاوز اخیر آمریکا به خاک ایران، رئیس‌جمهور این کشور در اوج وقاحت، ایرانی‌ها را «یک ملت مش‌اشغال»، «هرطاب» و «فرعنه» خواند و مدعی شد ایالات متحده بمبارد چهرشنبه(۱۷تیر) «بست برابر سخت‌تر از قبل» به ایران حمله کرده است. دونالد ترامپ با اعلام اینکه یادداشت تفاهم با ایران «هرده» است، گفت: «دیشب محکم به ایرانی‌ها زدم. یک مرضی توی مغزشان هست، ازبشان متفرقم» وی در موضی متناقض افزود: «اگر وی‌تاکف و کوشنر بخوانند با ایران مذاکره کند، زور خودنمایی خواهد کرد. اما برای من این کار اتلاف وقت است. آن‌ها می‌خواهند من را ترور کنند. باید سرتان را زود از ریشه درآورم.» در پایان این اظهارات، ترامپ به صراحت اعلام کرد مسیر دیپلماسی پایان یافته و در اقدام جدید گفت: «همکن است محاصره را دوباره از سبتر جرمی‌شد بازچیزه خازگ را تصاحب کنیم؛ ایرانی‌ها هیچ کاری نمی‌توانند در برابر انجام دهند» این یاهوه از دهان شترتین و فاسدسوزترین موجود عالم خازج شده که استاد سوابق‌هایش در دیار مقدس معروف، اسپتین، بر پیشانی‌اش مهر تنگ زده است. پاسخ ما روشن است: زور خودنمایی در خراب بودن پدیده‌نامه‌ها خازگ که سیل است، تصرف یک وجب از خاک ایران رویایی است که با خود به گور خواهد برد!

پاسخ قاطع نیروهای مسلح

پاسخ عبورمردان نیروهای مسلح به این گستاخی،

نمازهای جمعه سراسر کشور به «جمعه‌های خونخواهی و انتقام» تبدیل می‌شود
شورای سیاست‌گذاری ائمه‌جمعه در اطلاعیه‌ای با تقدیرانی از حضور مردم در آیین‌های وداع و تشییع رهبر شهید، اعلام کرد: آیین‌های نماز جمعه از ۱۹ تیرماه با محوریت بزرگداشت خونخواهی و مطالبه اجرای عدالت درباره عزاداران تروزر رهبر شهید و دیگر شهیدای جبهه مقاومت برگزار خواهد شد.
شورای سیاست‌گذاری ائمه‌جمعه با صدور اطلاعیه‌ای در «جمعه‌های خونخواهی و انتقام» همزمان با اقامه نمازهای جمعه سراسر کشور خبر داد.
در این اطلاعیه با تقدیرانی از حضور گسترده مردم در آیین‌های وداع و تشییع رهبر شهید و نیز همراهی ملت‌های مختلف، زور خودنمایی در خراب بودن پدیده‌نامه‌ها خازگ که سیل است، تصرف یک وجب از خاک ایران رویایی است که با خود به گور خواهد برد!

پاسخ عبورمردان نیروهای مسلح به این گستاخی، شورای سیاست‌گذاری ائمه‌جمعه در اطلاعیه‌ای با تقدیرانی از حضور مردم در آیین‌های وداع و تشییع رهبر شهید، اعلام کرد: آیین‌های نماز جمعه از ۱۹ تیرماه با محوریت بزرگداشت خونخواهی و مطالبه اجرای عدالت درباره عزاداران تروزر رهبر شهید و دیگر شهیدای جبهه مقاومت برگزار خواهد شد.
شورای سیاست‌گذاری ائمه‌جمعه با صدور اطلاعیه‌ای در «جمعه‌های خونخواهی و انتقام» همزمان با اقامه نمازهای جمعه سراسر کشور خبر داد.

در این اطلاعیه با تقدیرانی از حضور گسترده مردم در آیین‌های وداع و تشییع رهبر شهید و نیز همراهی ملت‌های مختلف، زور خودنمایی در خراب بودن پدیده‌نامه‌ها خازگ که سیل است، تصرف یک وجب از خاک ایران رویایی است که با خود به گور خواهد برد!
شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه همچنین اعلام کرد که در روزهای ۱۹ تیرماه، همزمان با سالروز شهادت امام سجاد(ع)، علاوه بر مراسم عزاداری، با محوریت بزرگداشت رهبر شهید و مطالبه خونخواهی برگزار خواهد شد.
پس از گزارش فارس، در اطلاعیه تأکید شده است که پرچم‌های «البنارات الحسین» و «البنارات الخانمائی» در محل برگزاری نمازهای جمعه برافراشته خواهد شد و این برنامه‌ها تا تحقق آن «جاری عدالت و قضاص عملان و آمران تروزر رهبر شهید و دیگر شهیدای جبهه مقاومت» خوانده شده، ادامه خواهد یافت.
شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه، قضاوت را حکمی الهی و راهکاری برای برقراری عدالت دانسته و با استناد به آیه «لقد کفرت بالقصاص خیابان»، بر ضرورت پیگیری حقوقی و شرعی عملان جنایت تأکید کرده است. در این اطلاعیه همچنین اشاره به سخنان رهبر انقلاب، بر لزوم برخورد با عملان جنایت و استمرار راهبرد مقابله با دشمنان و حمایت از جبهه مقاومت تأکید شده است.

اخبار کشور

یادداشت روز

وی افزود: تنگه هرمز شااهرگ اقتصادی جهان است و هرگونه تغییر در وضعیت آن می‌تواند آثار گسترده‌ای بر مددالات منطقی‌های و بین‌المللی داشته باشد.
شریعتمداری با اشاره به اهمیت راهبردی تنگه هرمز اظهار کرد: آنچه بیش از همه موجب نگرانی و وحشت طرف مقابل شده بود، احتمال افزایش شدید قیمت نفت بود.

شاهرگ تنفس اقتصادی غرب است

مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: اگر تنگه هرمز با قدرت بسته نگه داشته می‌شد، بدون تردید قیمت نفت می‌توانست به حدود ۲۰۰ دلار برسد و این برای کشورهای غربی یک فاجعه اقتصادی بود. تنگه هرمز راه تنفس اقتصادی آنهاست و اگر این مسیر بسته شود، با فشار جاذب موجی خواهند شد.

شریعتمداری با بیان اینکه «به این ترتیب، این توافق دیگر توافقی سابق نیست»، گفت: در شرایط فعلی ادامه مذاکرات توجیهی ندارد و طرف مقابل تنها «زبان قدرت» را می‌فهمد.

امکان ایجاد محدودیت در باب‌المنذاب و اداری

وی در ادامه تأکید کرد: اکنون باید‌بر دو محور اصلی تمرکز نشود، یکی بازگشت محدودیت‌های شدیدتر در تنگه هرمز و جلوگیری از عبور و مرور فعلی کشتی‌ها است و دیگری اقدام برای بستن تنگه باب‌المنذاب که «شاهرگ تجاری و تنفسی» رژیم صهیونیستی و یکی از مسیرهای حیاتی ارتباط اروپا با غرب آسیاست.

مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.
مدیر مسئول روزنامه کیهان گفت: توفیق مذاکرات، بازگرداندن تنگه هرمز به شرایط محدودکننده‌تر و پیگیری موضوع باب‌المنذاب به‌عنوان یکی از «کلیدهای موفقیت» در ایجاد فشار بر طرف مقابل سه اقدام فوری است که باید انجام شود.

در بخش دیگری از این گفت‌وگو، شریعتمداری درباره مفهوم بازدارندگی مؤثر گفت: تحولات اخیر بسیاری از محاسبات و تصورات طرف مقابل را بر هم زده است. به صورت آن‌که تحلیلگر مسائل سیاسی، هم حضور قدرتمند ایران در میدان و هم حضور گسترده مردم در صحنه، خلأک برآوردهای قبلی دشمنان بوده است.

پس از یاهو‌گویی ترامپ و حمله آمریکا

تفاهنامه به پایان رسید، ادامه مذاکره توجیهی ندارد

سرویس سیاسی-
هراس قمارباز کاخ سفید از رستاخیز امت اسلامی و اهتزاز پرچم‌های سرخ و خونی توجیهی در تشییع بی‌نظیر رهبر شهید، بار دیگر او را به شهادت‌گویی و عهدشکنی کشانند؛ واقعیتی که نشان داد تکیه بر سراب دیپلماسی و مذاکره با رژیم تروریستی آمریکا که تعهدات خود را با ترویزم و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.

رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.
رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.
مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.

رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.
رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.
رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.
رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

مذاکره با رژیم که بندهای توفیق را تا نوهین و تجاوز پاسخ می‌دهد، از اساس بی‌معناست.
رستاخیز عظیم امت اسلامی در بدرقه پیکر مقدس مددالات استیکبار را همه به ریختن برافراشته شدن پرچم‌های پرشمار و سرخ‌رنگ خونخواهی در پیقیه مقاومت از تهران تا نجف و کربلا، قیاسی‌وزی خشم مقدس را به نمایش گذاشتند تا خوب را از چشمان سران کاخ سفید بود. دونالد ترامپ، قمارباز تاریخ که خود را هدف شاره یک انتقام می‌بیند، در مواجهه با این خروش بی‌نظیر کلاه‌شکل شده تیر و روحتش، به سنت همیشگی خود یعنی عهدشکنی و هذیان‌گویی پناه برد. است. دست چندی از اوین‌بار نیز از آستین مخملی تفاهنامه‌ای به خاصیت بیرون آمد که در حوش‌خیلان ثابت کند تکیه بر سراب واشنگتن، فرجامی جز گستاخی بیشتر دشمن ندارد.

رهبر ما نه بدَل داشت

نه مخفیگاهی